

EMLÉKSOROK.

Lovag TÓTH ISTVÁNNAK

BARÁTI KÉZSZORITÁSUL.

AZ EGRI ÉRSEKI LYCEUMI NYOMDA

ÚJ GYORSSAJTÓJA BEÁLLÍTÁSA ALKALMÁBÓL

IRTA

RÉPÁSSY JÁNOS.

AZ ÚJ GÉP ELSŐ NYOMÁSA.

Eger, 1896. márczius 26-án.

Lovag TÓTH ISTVÁNNAK

BARÁTI KÉZSZORITÁSUL.

Lesz hát új gépetek? — Köszöntlek: pá, Pista!
S te örülsz? . . . no akkor nem vagy jó papista.
(Azért is rim-tréfát űzök, im, neveddel;
De bocsásd meg s rólam szép szemed ne vedd el!)
Te örülsz? . . . no akkor nem vetéd még latra,
Hogy sok gép mellett is ez a kor mily gyatra!
Vagy nincs-e hát sok gép? Nincs-e pokol-gép is?
Mi zúg minden zugban? Gép — gép! — Több kell mégis?
Hisz' törvényt, jogot is szavazógép gyárt mán,
Becsület, hit, jellem pókszövedék-gyártmány!
Ugyan mit örülsz hát egy új gép szereztén?
Bár ne volna annyi! — én jobban szeretném.

Jaj, mit mondtam, pardon! **Ez** a gép kivétel,
S ha te örülsz neki, egy csöppet se vétel.
Mert e gép szent fa lesz (kertje a nagy terem);
Ez tiltott gyümölcsöt, bűnt sohase terem.
Élet fája lesz ez új paradicsomban,
Tündérszép almákkal, üde árnyas lombbal.
Az áldást, malasztot naponkint hullatja:
Egyház s hon reménye mannát szed alatta.
Egyház s hon reménye: ifju, szűz . . . virágok!
S te a szebb jövőből már mindezt kilátod.

* * *

Hogyne áradozna hát jó szived kedve,
Ily Tuba-fa árnyán buzgón kertészkedve?
Hisz' régi kertész vagy: verejtéked harmat
Volt zsenge növényén a „tisztos iparnak.”
S hogy örülni műved láttán ne felejts el,
Róma jutalmaz meg diszes nefelejtssel.
Csak örülj, örülj hát jó „öreg” barátom:
Ugy sem sok a tiszta öröm e világon.

* * *

Aztán te lovag vagy, szent ügynek lovagja:
Jóért, igazért vívsz, soha nem lohadva.
Te tudod, mily hasznos harcban a jó fegyver,
A hol hússzor annyi ellenség küzd egygyel.
Mikor a halálnak véres Furiája
Iszonyatos tánczát körülöttünk járja.
Hogy' rúg mellbe-hátba! hogy' sujt agyba-főbe!
Aprít a sorok közt, mint kaszás a fűbe' . . .

* * *

Mindez vala tudva már akkor előtted,
Mikor a hont védve „sógorékat“ lőtted.
Ónbetűd golyó lett akkor a csövedben,
Mennyi vágy, reménység fiatal szivedben!
Névtelen hősöknek már akkor bajtársa,
Névtelen vagy ma is: a sajtó munkása.

* * *

Most is háború van: küzd pokol az éggel;
Reszket a föld; csoda, hogy nem robbant még fel.
Foly az akna-munka; hull, pattog a bomba,
Trónokat és oltárt hányva, döntve romba.
Börtönre, kintpadra hurczolják a szentet,
Mint ama rabszolgát, ki egyet tüsszentett!

* * *

S mindez a szabadság, a törvény nevében,
Mely boszorkány-üstön forrt ki — hagymalében.
Igy kívánja ezt a kulturharcz, hon-érdek,
Modern államisten s millénium! Érted? . . .

* * *

Nos, te kit e látvány úgy bánt s tán lehorgaszt,
Vedd föl az új fegyvert; itt az új gép, forgasd!
Villogtasd, irányozd bölcs lovagi tűzzel,
Új szaraczén-tábort, kultur-hadat űzz el!
Riogasd a vak éjt vótumodhoz hiven,
Milliárd betűvel, milliónyi iven . . .
Legyen világosság, győzzön az igazság;
Vámpirok, lidérczek vérét ne ihassák!

* * *

S az győzni fog. Biztat sz. György és sz. László,
No meg ősz bajtársad, kinek neve — z á s z l ó !
Jöni kell, jöni fog az a boldog éra,
Mikor elpusztul a gyilkos filoxéra;
Mikor a szent tőke, Krisztusnak keresztje
Ujabb gyökeret hajt, duzzad sok gerezdje:
Áldás, béke bora csillog ki belőle . . .

Sionunk **Nagy Őre** látja ezt előre;
Azért szerezz új prést . . . és (le a kalapot!)
Szőlőmivelésnek azért vet alapot. —

* * *

Oh áldja meg érte az a Szőlősgazda,
Ki isteni mustot véréből fakasztta!
S áldja meg a sajtót; kis, nagy katekizmust,
Melyek által erjed, terjed s hat e szűz must!

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

